

[Arbejdsministeren.]

bejdsløshedslovens bestemmelser om arbejde på nedsat tid hænger således i nogen grad sammen med problemet om, hvorvidt der kan etableres adgang for personer, der alene kan eller alene ønsker deltidsbeskæftigelse, til at opnå medlems- og understøttelsesret i de anerkendte arbejdsløshedskasser.

Det er et problem, der, som jeg tidligere har haft lejlighed til at nævne det her i tinget, er inddraget under de overvejelser, som for tiden finder sted i arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964.

Dagmar Andreassen: Ja, det fremgår af ministerens besvarelse, at ministeren endnu ikke synes, tiden er inde til at gå på jagt efter eller overveje slagting af en af samfundets hellige køer, nemlig den der hedder arbejdsmarkedets parters frie forhandlingsret. Men jeg synes ellers, at min redegørelse viste, at der er grænser for, hvad de skulle have lov til at blive enige om.

Selv om denne forhandlingsret i sit princip synes ideel, forekommer dens konsekvens i mange tilfælde urimelig. Jeg er godt klar over, at man ikke har ret til arbejdsfordeling med tre dages arbejde og tre dages understøttelse, hvis man siger, at man kun er interesseret i at arbejde de tre dage. Men der skal altså ikke mere til, end at man siger, at man i grunden gerne vil have arbejde hele ugen, men desværre kun kan få det i de tre dage; så har man mulighed for understøttelse. Hvis kvinderne ikke vil benytte sig af denne lille nødløgn, kan de naturligvis lade være med at lade sig organisere og arbejde hos uorganiserede arbejdsgivere; der er der jo ingen hindringer i vejen.

Arbejdsministeren (Lange Dahlgaard): Jo, jeg synes nok, man skal interessere sig for de hellige køer. Om man skal slægte dem, ved jeg ikke, men man skal vel nok underkaste dem en nøje granskning, og jeg er glad for, at fru Dagmar Andreassen har taget dette spørgsmål op. Jeg mener, det er ganske aktuelt i mange relationer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kjær Rasmussen til indenrigsministeren:

Kan CF-korpset i en nødsituation pålægges at udføre opgaver for det militære forsvar?

Skriftlig begrundelse:

I den senere tid er der blevet rejst tvivl om CF-korpsets karakter af ikke-militærorganisation — sidst gennem Militærnægterforeningens offentliggørelse af "Bestemmelser for samarbejdet mellem civilforsvaret og forsvaret". Her kan man læse under punkt 5. 4. kommandoforhold, at de militære myndigheder uden for operationsområdet ikke har beføjelse til

at beordre CF-korpset indsat,

at rekvirere eller på anden måde disponere direkte over civilforsvarets personel, materiel eller anlæg,

at pålægge civilforsvaret at fjerne sine styrker fra et vist område for at undgå fjendtlig beslaglæggelse.

Under henvisning til lov af 20. maj 1933 § 1, der omhandler retten til fritagelse for militærtjeneste af enhver art, må det nu være på tide at få klarhed over CF's opgaver i enhver situation — specielt den krigsmæssige nødsituation som det er udtrykt i samarbejdsaftalen — om militære myndigheder har kommandoret over CF.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Kjær Rasmussen: Jeg skal tillade mig at henvise til min skriftlige begrundelse for spørgsmålet. At den for det citeredes vedkommende er negativt affattet, skyldes formentlig en slags pikanteri fra forfatterens side. Forfatterne er i dette tilfælde en tidligere forsvarsminister og en tidligere indenrigsminister.

Men jeg synes nok, at hele affæren her er så temmelig pikant i sig selv. Her kommer Militærnægterforeningen nemlig og afslører, at der i en given situation vil forekomme et meget snævert samarbejde mellem civilforsvar og militært forsvar — og det efter at myndighederne nu i mangfoldige år har bildt befolkningen ind, at CF udelukkende er en humanitær og ikke-militær organisation. Med den begrundelse har man da for resten også sendt militærnægtere ind i civilforsvaret.

Afsløringen af den hidtil hemmeligholdte aftale har bevirket, at luften nu må renses. Befolkningen må fra denne talerstol have